

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 12. P-384/2018-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu Pašku Bačiću, u pravnoj stvari tužitelja IN CAPITA d.o.o. Split, 114. Brigade 8, OIB: 11261512176, protiv tuženika SPLIT TOURS d.d. u stečaju Split, 114. Brigade 10, OIB: 75401168655, kojeg zastupa stečajni upravitelj Frano Krišto iz Splita, Dubrovačka 3A, radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 14.940.526,00 kn, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 6. rujna 2019. u prisutnosti zastupnika po zakonu tužitelja Nataše Vuković i stečajnog upravitelja tuženika Frane Krište, na ročištu za objavu presude 17. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" I. Utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja IN CAPITA d.o.o. Split, 114. Brigade 10, OIB: 11261512176 kao vjerovnika II. višeg isplatnog reda prema tuženiku SPLIT TOURS d.d. Split – u stečaju, 114. Brigade 10 u iznosu od 14.940.526,00 kn.

II. Nalaže se SPLIT TOURS d.d. Split – u stečaju, 114. Brigade 10, OIB: 75401168655 naknaditi troškove parničnog postupka tužitelju IN CAPITA d.o.o. Split, 114. Brigade 10, OIB: 11261512176 u roku od 8 (slovima: osam) dana i pod prijetnjom ovrhe."

Obrazloženje

Tužitelj je 21. lipnja 2018. podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika radi utvrđenja osporene tražbine koju je isti prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom i koja prijavljena tražbina je osporena.

Tužitelj u tužbi navodi da je 8. lipnja 2018. zaprimio rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj 11. St-120/2017, a kojim rješenjem da je osporena njegova prijavljena tražbina, kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, u iznosu od 14.940.526,00 kn. Tim rješenjem donesenim u stečajnom postupku sud da je uputio vjerovnike iz točke III. izreke rješenja da u roku od osam dana od pravomoćnosti predmetnog rješenja pokrenu parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osporenih tražbina, a kako se ne bi smatralo da su odustali od prava od na vođenje parnice. Upravo sukladno toj uputi tužitelj da i podnosi ovu tužbu radi utvrđenja

njegove osporene tražbine. Tužitelj nadalje navodi da je njegova tražbina u cijelosti osnovana i da nije u zastari. Istu da je stečajni upravitelj osporio izjasnivši se da se navedena tražbina ne nalazi u poslovnim knjigama. Na kraju, tužitelj navodi da svoju tražbinu temelji na zahtjevu za naknadu štete. Slijedom navedenog, tužitelj je predložio sudu donijeti presudu kojom će se utvrditi postojanje njegove tražbine, kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, prema tuženiku i to u iznosu od 14.940.526,00 kn.

U odgovoru na tužbu od 29. ožujka 2019. tuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja navodeći da je tražbina tužitelja u iznosu od 14.940.526,00 kn, koju je tužitelj prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom, osporena od strane stečajnog upravitelja. Tuženik nadalje navodi da tužitelj, kako u prijavi tražbine tako i u tužbi nema relevantnih dokaza za osporenu mu tražbinu, a dokazi priloženi tužbi da su potpuno paušalni i bez ikakve elaboracije i argumentacije. Upravo stoga, stečajni upravitelj tuženika da i dalje ostaje pri svojim razlozima osporavanja koji proizlaze iz činjenice da ta obveza nije sadržana u tužnikovim poslovnim knjigama i bilanci na dan koji prethodi danu otvaranja stečajnog postupka, a što da dokazuje tablica – bilanca tuženika sa stanjem krajem nekoliko godina prije otvaranja stečajnog postupka kao i na dan koji prethodi otvaranju stečaja nad tuženikom, a koja tablica – bilanca se prilaže uz odgovor na tužbu. Isto tako u odgovoru na tužbu, tuženik ističe da se to potraživanje tužitelja, kao imovina, ne nalazi ni u tužiteljevoj bilanci za 2017. godinu koja je sadržana u izvješću privremene stečajne upraviteljice koje izvješće je podneseno u prethodnom postupku radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem, a koji da je pokrenut kod Trgovačkog suda u Splitu pod brojem St-854/17 i koje izvješće je objavljeno na e-Oglasnoj ploči suda 13. ožujka 2019. S obzirom na navedeno tuženik nadalje ističe da je tužba tužitelja potpuno neutemeljena te da sud treba potvrditi osnovanost osporavanja tužiteljeve tražbine prema tuženiku.

Na pripremnom ročištu koje je održano kod ovog suda 6. rujna 2019., a na kojem ročištu je zaključen prethodni postupak i provedena glavna rasprava, tužitelj je ostao kod navoda i dokaza predloženih u tužbi navodeći da bi se vezano za predmetnu tražbinu radilo o tome da je tuženik ranije poslovao s brodarom Blue line International iz Paname kao njegov agent, ali obzirom da isti više nije bio u mogućnosti to raditi, zbog problema u poslovanju, tom brodaru da je preporučio tužitelja In capita d.o.o., kao novog agenta. Tužitelj da je jedno kratko vrijeme pružao usluge agenta navedenom brodaru, ali s obzirom da nije uspio ispuniti preuzete poslovne obveze to da je stoga brodar Blue line international odustao od posla, odnosno održavanja linije, te je isti teretio tužitelja za naknadu štete, a upravo taj iznos naknade štete tužitelj da potražuje od tuženika, jer smatra da nije u redu da se njega tereti za naknadu štete s obzirom da je on obavljao poslove agenta samo jednu godinu. Tužitelj je naveo da ne postoji bilo kakva pisana dokumentacija između tužitelja i tuženika, a vezano za ovaj angažman tužitelja prema brodaru, kao i da je tužitelj sve što je imao od dokumentacije, priložio u spis.

Stečajni upravitelj tuženika je na tom ročištu ostao kod navoda iz odgovoru na tužbu, dodatno navodeći da je nad tužiteljem pokrenut prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka te da je iz izvješća privremene stečajne upraviteljice Meri Šitić od 12. ožujka 2019., koje je dostavljeno u tom prethodnom postupku, razvidno da predmetno potraživanje tužitelja prema tuženiku nije niti evidentirano u poslovnim knjigama tužitelja. Navedeno da proizlazi iz tablice na listu 2 tog izvješća i to bilance stanja tužitelja za razdoblje

od 01.01.2016. do 31.12.2017. i to posebice iz stavki potraživanja tužitelja koje u 2017. da ukupno iznose 812.983,00 kn, a koje cjelokupno potraživanje je daleko manje od tražbine tužitelja koja je prijavljena prema tuženiku u stečajnom postupku, odnosno čije je utvrđenje predmet ovog spora. Također, naveo je da se tuženik protivi izvođenju dokaza predloženih od strane tužitelja kao neadekvatnim i neobrazloženim.

U dokaznom postupku sud je izveo dokaz pregledom i čitanjem dokumentacije priložene spisu i to: dopisa društva Blue line international iz Paname od 2. svibnja 2017. koji je upućen tužitelju i koji je naslovljen kao "Potraživanje naknade štete" te knjižnu notu br. 15 D-2017 od 2. svibnja 2017. koja je izdana od istog društva iz Paname i naslovljena na tužitelja (list 3-4 i 7-10 spisa), zatim rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-120/2018 od 5. lipnja 2018., izvadak iz izvješća stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju tuženika kao stečajnog dužnika (list 15 spisa), izvješće privremenog stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju tužitelja kao dužnika od 12.03.2019. (list 22-26 spisa) te prijavu tražbine koju je tužitelj kao stečajni vjerovnik podnio u stečajnom postupku nad tuženikom (list 27-30 spisa). Sud je odbio prijedlog tužitelja za izvođenjem dokaza saslušanjem zakonskih zastupnika stranaka te provođenje vještačenja po vještaku financijske struke, smatrajući te dokazne prijedloge neobrazloženim i suvišnim.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanosti njegove tražbine u iznosu od 14.940.526,00 kn prema tuženiku, a koju tražbinu je tužitelj prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom, kao stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda, i koja tražbina je od strane stečajnog upravitelja tuženika osporena.

Između stranaka nije sporno da je nad tuženikom kao stečajnim dužnikom rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj St-120/2018 od 21. ožujka 2018. otvoren stečajni postupak te da je za stečajnog upravitelja imenovan Frano Krišto iz Splita. Isto tako nije sporno ni da je tužitelj kao stečajni vjerovnik podnio prijavu tražbine u tom stečajnom postupku u iznosu od 14.940.526,00 kn, a koja tražbina je u cijelosti osporena od strane stečajnog upravitelja.

Sve navedeno razvidno je kako iz rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-120/2018 od 5. lipnja 2018., kojim rješenjem je odlučeno o utvrđenim i osporenim tražbinama stečajnih vjerovnika u stečajnom postupku nad tuženikom, tako i iz prijave tražbine tužitelja koju je isti kao stečajni vjerovnik podnio u tom stečajnom postupku.

Nadalje, iz naprijed navedenog rješenja ovog suda broj St-120/2018 od 5. lipnja 2018. razvidno je da je tužitelj, kao stečajni vjerovnik, upućen da u roku od 8 dana od pravomoćnosti tog rješenja pokrene parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine (točka III. i IV. izreke tog rješenja). Također, iz obrazloženja tog rješenja razvidno je da je ta tražbina tužitelja osporena u cijelosti od strane stečajnog upravitelja iz razloga što se ista ne nalazi u poslovnim knjigama tuženika kao stečajnog dužnika.

S obzirom da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 21. lipnja 2018., dok je rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u stečajnom postupku doneseno i objavljeno 5. lipnja 2018., to je stoga očito da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena pravovremeno, unutar

roka iz članka 267. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15 i 104/17, dalje SZ) odnosno u roku iz točke IV. izreke rješenja ovog suda broj St-120/2018 od 5. lipnja 2018.

Među strankama je sporno postoji li predmetna tražbina tužitelja prema tuženiku te je li tužitelj s osnovom tu tražbinu prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom.

S obzirom da je predmetna tražbina tužitelja osporena od strane stečajnog upravitelja u stečajnom postupku, a koja tražbina se ne temelji na ovršnoj ispravi, to je stoga teret dokaza u ovom postupku u odnosu na postojanje te tražbine bio na tužitelju.

Tužitelj u tužbi tvrdi da se njegova tražbina temelji na zahtjevu za naknadu štete te da je njegova tražbina u cijelosti osnovana, a što po ocjeni ovog suda tužitelj u ovom postupku nije dokazao.

Prije svega valja navesti da odredba članka 1045. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje ZOO) propisuje da onaj tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Prema odredbi članka 1046. ZOO-a, šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

U svezi navoda iz tužbe da bi se predmetna tražbina tužitelja temeljila na zahtjevu za naknadu štete ističe se kako se u svezi odgovornosti za štetu mora utvrditi pet općih pretpostavki odgovornosti za štetu koje se u pravnoj teoriji kumulativno traže da bi se moglo govoriti o šteti, a te opće pretpostavke su postojanje subjekata obveznog odnosa odgovornosti za štetu, štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza i protupravnost.

U konkretnom slučaju tužitelj u tužbi ničim ne obrazlaže svoje navode o postojanju tražbine prema tuženiku s osnova naknade štete. Isti pritom uopće ne navodi o kojoj bi se to konkretnoj šteti radilo i kako je uopće ta šteta uzrokovana tužitelju od strane tuženika kao štetnika. Tužitelj je uz tužbu priložio samo dvije isprave odnosno dva dokumenta, a koji bi prema tužbi predstavljali dokaz osnovanosti njegove tražbine, navodeći da se radi o zahtjevu za naknadu štete i odobrenju. Međutim, tužitelj uz tužbu ne dostavlja bilo kakav zahtjev za naknadu štete koji bi isti uputio tuženiku, već dostavlja dopis društva Blue Line International iz Paname od 2. svibnja 2017., koji je naslovljen kao "Potraživanje naknade štete" i koji je upućen tužitelju, kao i knjižnu notu br. 15 D-2017 od 2. svibnja 2017. koju je to isto društvo iz Paname uputilo i naslovilo na tužitelja, a iz kojih dokumenata ne proizlazi postojanje odgovornosti tužitelja prema tuženiku na ime naknade štete.

Naime, iz navedenog dopisa od 2. svibnja 2017. proizlazi da bi društvo Blue Line International iz Paname smatralo tuženika odgovornim za njihove gubitke koji bi isti pretrpjeli kršenjem četiri dugoročna ugovora sklopljena između tog društva i tuženika, a koji gubici odnosno šteta da bi iznosila 2.000.000,00 Eur. Nadalje, u tom dopisu društvo iz Paname navodi da se tužitelju, kao asignataru njihovih dugovanja prema tuženiku, dostavlja knjižna nota na iznos štete koju bi to društvo pretrpjelo, kao i Izjavu o kompenzaciji s prijedlogom da tu Izjavu o kompenzaciji tužitelj potpiše. Uz taj dopis, odnosno uz tužbu, tužitelj nije dostavio izjavu o kompenzaciji koja se u tom dopisu spominje, a isto tako nije

dostavio ni bilo kakav dokaz o postojanju bilo kakvog ugovora o uputi (asignaciji) koji bi između stranka i/ili navedenog društva iz Paname bio sklopljen niti postojanje takvog ugovora tužitelj uopće navodi i obrazlaže. Tužitelj je uz navedeni dopis dostavio samo knjižnu notu društva iz Paname od 2. svibnja 2017. prema kojoj to društvo tereti tužitelja za štetu prouzročenu kršenjem – raskidom ugovora u iznosu od 2.000.000,00 Eur, uz navođenje plaćanja Izjavom o kompenzaciji.

Iz navedene dokumentacije, kao i očitovanja z.z. tužitelja na ročištu od 06.09.2019., zapravo bi proizlazilo da društvo Blue Line International iz Paname smatra tuženika odgovornim za određenu štetu (u iznosu od 2.000.000,00 eura) koju bi isto pretrpjelo neispunjenjem odnosno raskidom ugovora koje je imao sklopljene sa tuženikom te da taj iznos štete potražuje od tužitelja. Međutim, iz te dokumentacije nije razvidno zašto odnosno na temelju čega sada tužitelj, ako isti već prihvaća takav zahtjev društva iz Paname kao osnovan, sada taj isti iznos štete potražuje od tuženika, a niti osnovanost takvog zahtjeva tužitelja prema tuženiku proizlazi iz te dokumentacije.

Osim naprijed navedenih dvaju dokumenata koji su dostavljeni uz tužbu i koji su kao jedini dokumenti dostavljeni i uz prijavu tražbine koju je tužitelj kao stečajni vjerovnik podnio u stečajnom postupku nad tuženikom, tužitelj u ovom postupku nije ponudio ili predočio sudu niti jedan drugi pisani dokaz odnosno ispravu, a u prilog svojih navoda o osnovanosti predmetne tražbine. Od ostalih dokaznih prijedloga tužitelj je naveo priznanje tuženika, a do kojeg nije došlo budući da tuženik tražbinu tužitelja osporava. Isto tako tužitelj je od dokaza predložio i saslušanje zakonskih zastupnika tužitelja i tuženika te vještačenje po vještaku financijske struke. U odnosu na vještačenje potrebno je navesti da sud, a sukladno odredbama članka 250. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14; dalje ZPP-a), izvodi dokaz vještačenjem kad je radi utvrđivanja ili razjašnjenja kakve činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže. Budući da tužitelj u konkretnom slučaju uopće ne navodi koje su to sporne okolnosti odnosno koje su to sporne odlučne činjenice koje bi se imale utvrditi provođenjem vještačenja po vještaku financijske struke, a isto tako uzimajući u obzir izostanak bilo kakve druge pisane dokumentacije, osim naprijed navedenih dvaju dokumenata koji su dostavljeni uz tužbu, a na podlozi koje dokumentacije bi vještak trebao temeljiti svoj nalaz i mišljenje, to je stoga sud takav dokazni prijedlog tužitelja ocijenio neobrazloženim, neadekvatnim i suvišnim, a zbog čega je isti prijedlog i odbijen. Isto tako, sud je odbio prijedlog tužitelja i za saslušanjem zakonskih zastupnika stranaka, zbog istih razloga, odnosno zbog toga što tužitelj nije naveo koje su to točno određene i sporne okolnosti o kojima bi se zakonski zastupnici stranaka imali saslušati, pri čemu se također napominje da je nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom njegov zastupnik po zakonu stečajni upravitelj, a koji po redovnom tijeku stvari nije bio sudionik poslovnih događaja iz kojih bi proizašla predmetna tražbina tužitelja.

Kako dakle iz sadržaja isprava koje je tužitelj dostavio u spis ne proizlazi postojanje tuženikove odgovornosti za štetu tužitelju, to se samim time i tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje neosnovanim.

Na takav zaključak upućuju i navodi te dokumentacija koju je tuženik dostavio u spis, a koji od strane tužitelja nisu osporeni. Tako navodi tuženika da predmetna tražbina tužitelja

nije sadržana kao obveza u njegovim poslovnim knjigama proizlaze iz tablice sastavljene u izvješću stečajnog upravitelja tuženika koje je podneseno u stečajnom postupku, a u kojoj tablici je dan prikaz bilance tuženika za razdoblje od 2015. godine do 20.03.2018. (posljednji dan prije dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom) i iz kojih podataka, a to prvenstveno podataka o dugoročnim i kratkoročnim obvezama, proizlazi da u poslovnim knjigama tuženika ne bi bila evidentirana predmetna tražbina tužitelja kao obveza tuženika, budući da prema tim podacima obveze tuženika od 2015. pa do otvaranja stečajnog postupka nisu ukupno prelazile iznos od 6.809.000,00 kn, dok sama istaknuta tražbina tužitelja iznosi preko 14.000.000,00 kn.

Isto tako niti iz izvješća privremene stečajne upraviteljice Meri Šitić, koje je ista 12.03.2019. podnijela ovom sudu u prethodnom postupku radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem koji se vodi pod brojem St-854/2017, ne proizlazi da bi u poslovnim knjigama tužitelja bilo knjiženo predmetno potraživanje prema tuženiku, budući da iz tablice odnosno bilance stanja tužitelja za 2016. i 2017. koja je dana na listu 2 tog izvješća, proizlazi da su potraživanja tužitelja u 2017. godini iznosila ukupno 812.983,00 kn, a koja cjelokupna potraživanja su daleko manja od tražbine koju je tužitelj prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom. Iz tog izvješća doduše proizlazi da je tužitelj u poslovnim knjigama iskazao obvezu u iznosu od 15.543.311,00 kn prema društvu Blu Line International nastalu temeljem zahtjeva za naknadu štete, koja da je prihvaćena i proknjižena temeljem jednog lista knjižne note uz koju nedostaju privici, ali ne proizlazi da bi tu obvezu istovremeno knjižio i kao potraživanje prema tužitelju.

Odredbom članka 219. stavak 1. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Prema odredbi članka 221.a ZPP-a ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Slijedom naprijed navedenog, a budući da tužitelj nije s uspjehom dokazao svoje navode o postojanju predmetne tražbine prema tuženiku, niti postojanje te tražbine odnosno odgovornosti tuženika za bilo kakvu štetu prema tužitelju proizlazi iz dokumentacije koju je tužitelj dostavio u spis, to je stoga sud sukladno odredbama članka 8. ZPP-a i primjenom pravila o teretu dokazivanja zaključio da tužbeni zahtjev tužitelj nije osnovan.

Sukladno tome, tužbeni zahtjev tužitelja je trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga i odlučeno kao u izreci ove presude.

Odluka o troškovima parničnog postupka je izostala budući da ni tužitelj niti tuženik nisu popisali trošak, već su isti izjavili da ne potražuju troškove postupka.

U Splitu, 17. listopada 2019.

Sudac

Paško Bačić

Dokument je elektronički potpisan:
PAŠKO BAČIĆ

Vrijeme potpisivanja:
17-10-2019
14:40:56

DN
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236
L=SPLIT
S=BAČIĆ
G=PAŠKO
CN=PAŠKO BAČIĆ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pismeno u tri primjerka, u roku od 8 dana od dana dostave pismenog otpravka ove presude.

Dna:

- tužitelju In Capita d.o.o. Split, 114. Brigade 8
- tuženiku po stečajnom upravitelju Frani Krišti iz Splita, Dubrovačka 3A
- u spis

Broj zapisa: 1788f-03a00

Kontrolni broj: 08b7b-5a8ba-4c0c4

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-384/2018-10

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Paško Bačić

Datum pravomoćnosti: 26.10.2019.

Datum ovršnosti:

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

